ምዕራፍ 62

- ስለ ጽዮን ዝም አልልም፥ ስለ ኢየሩሳሌምም ጸጥ አልልም፥ ጽድቅዋ እንደ ጸዳል *መዳን*ዋም እንደሚበራ ፋና እስኪወጣ ድረስ።
- 2 ፤ አሕዛብም ጽድቅሽን ነገሥታትም ሁሉ ክብርሽን ያያሉ፤ የእግዚአብሔርም አፍ በሚጠራበት በአዲሱ ስም ትጠሪያለሽ።
- 3 ፤ በእባዚአብሔር እጅ የከብር አከሊል፥ በአምላክሽም እጅ የመንባሥት ዘውድ ትሆኛለሽ።
- 4 ፤ ከእንግዲህ ወዲህ። የተተወቸ አትባዪም፤ ምድርሽም ከእንግዲህ ወዲህ። ውድማ አትባልም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በአንቺ ደስ ብሎታልና፥ ምድርሽም ባል ታገባለችና አንቺ። ደስታዬ የሚኖርባት ትባያለሽ ምድርሽም። ባል ያገባች ትባላለች።
- 5 ፤ ጕልማሳም ድንባሊቱን እንደሚያባባ፥ እንዲሁ ልጆቸሽ ያገቡሻል፤ ሙሽራም በሙሽራይቱ ደስ እንደሚለው፥ እንዲሁ አምላክሽ በአንቺ ደስ ይለዋል።

6 :

- 7 ፤ ኢየሩሳሌም ሆይ፥ ጕበኞችን በቅጥርሽ ላይ አቁሜአለሁ፤ ቀንና ሌሊት ከቶ ዝም አይሉም፤ እናንተ እግዚአብሔርን የምታሳስቡ፥ ኢየሩሳሌምን እስኪያጸና በምድርም ላይ ምስጋና እስኪያደርጋት ድረስ አትረፉ ለእርሱም ዕረፍት አትስጡ።
- 8 ፤ እግዚአብሔር። ከእንግዲህ ወዲህ በእርግጥ ለጠላቶቸሽ መብል ይሆን ዘንድ እህልሽን አልሰጥም፥ መጻተኞቸም የደከምሽበትን ወይንሽን አይጠጡም፤
- 9 ፤ ነገር ግን የሰበሰቡት ይበሉታል እግዚአብሔርንም ያመሰግናሉ፥ ያከጣቹትም በመቅደሴ አደባባይ ላይ ይጠጡታል ብሎ በቀኙና በኃይሉ ክንድ ምሎአል።
- 10 ፤ እለፉ፥ በበሮች በኩል እለፉ፤ የሕዝቡንም መንገድ ጥረጉ፤ አዘ*ጋጁ፥ ጐ*ዳናውን አዘ*ጋጁ፥* ድን*ጋ*ዮቹንም አስወግዱ፤ ለአሕዛብም ዓለማ አንሥ።
- u ፤ እነሆ፥ እግዚአብሔር ለምድር ዳርቻ አዋጅ እንዲህ ብሎ ነግሮአል። ለጽዮን ልጅ። እነሆ፥ መድኃኒትሽ ይመጣል፤ እነሆ፥ ዋጋው ከእርሱ ጋር ሥራውም በፊቱ አለ በሉአት።
- 12 ፤ እግዚአብሔር። የተቤዣቸው፥ የተቀደሰ ሕዝብ ብለው ይጠሩአቸዋል፤ አንቺም። የተፈለንች ያልተተወቸም ከተማ ትባያለሽ።